

Република Србија
ОСНОВНИ СУД СОМБОР
Дана: 09.01.2013.год.
С о м б о р

РАЗВОД БРАКА

Према одредбама Породичног закона Републике Србије („Сг“.РС. бр 18/2005) брак се дефинише као законом уређена заједница живота жене и мушкарца и исти се може склопити само на основу слободног пристанка будућих супружника. Међутим, за развод брака, довољно је да један од супружника поднесе надлежном суду тужбу за развод, или да то учине споразумно оба супружника у форми споразума о разводу. Тужба се подноси основном суду према месту пребивалишта туженог или према последњем заједничком пребивалишту супружника. Уколико оба супружника поднесу споразумни предлог, исти обавезно мора да садржи и писмени споразум о вршењу родитељског права за супружнике који имају заједничку децу која су под родитељским старањем, као и писмени споразум о деоби заједничке имовине за супружнике који су такву имовину стекли радом у току трајања заједнице живота. Подношењем суду тужбе за развод брака, настаје обавеза тужиоца да плати судску таксу која сада износи 2.660,00 дин, а уколико супружници споразумно поднесу предлог за развод, сваки од њих биће дужан да на име иницијалног акта плати половину наведеног износа. Тужилац плаћа таксу и на донету пресуду, у истом износу. Уколико нема финансијских могућности да сноси трошкове судске таксе, подносилац може ставити захтев суду за ослобађање од плаћања трошкова, а уз захтев је дужан да поднесе доказе о свом имовном стању. У поступку развода брака, бесплатну правну помоћ за састављање поднесака странке, под одређеним условима могу остварити на нивоу Службе правне помоћи која је у нашем граду основана у оквиру јединице локалне самоуправе. У тзв. брачном спору, суд оцењује испуњеност услова за развод, одн. да ли су брачни односи супружника озбиљно и трајно поремећени или, да ли се објективно може остварити заједница живота супружника. Тужба, као и сваки други поднесак који се предаје суду, мора бити разумљива и мора садржати све што је потребно да би се по њој могло поступати, и то означавање суда којем се подноси, име и презиме супружника, предмет спора, чињеничне наводе тужбе које се у конкретном случају односе на датум склапања брака, да ли су у браку рођена заједничка деца, те да ли су супружници у току брака стекли имовину и сл. У погледу чињеничних навода, подносилац је дужан да суду пружи доказе, те је тако пожељно већ уз тужбу доставити као прилог извод из матичне књиге венчаних, као и изводе из матичне књиге рођених за заједничку децу али и друге одговарајуће доказе, како би суд у што краћем року могао да оконча доказни поступак и донесе пресуду. Тужба мора бити потписана од стране подносиоца, а уколико се подноси путем пуномоћника – адвоката, уз тужбу мора бити достављено пуномоћје које мора бити оверено и издато само ради заступања у брачном спору. Према пракси Основног суда у Сомбору, странке у тужби или споразумном предлогу не наводе конкретне разлоге који су довели до развода, већ углавном истичу да између њих постоје разлике које су непомирљиве. Овакво поступање супружника је и логично, када се има у виду чињеница да према позитивном законодавству, приликом развода брака суд не утврђује кривицу супружника те се и у списима суда не могу прочитати разлози развода који се све чешће истичу у медијима као што су нпр. промена улоге жене и мушкарца у друштву, незрелост, прељуба и сл. Да ли је све већи број развода данас последица и не тако компликоване законске процедуре, просудите сами!

Јелена Милић, ПР Основног суда у Сомбору